

fra er enige med mig i min Opfattelse af Præsteløftet, men jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem ud fra sin fuldkomne Enighed med mig med Hensyn til Opfattelsen af Præsteløftet kunde komme til det Resultat, som han kom til: at vi dog skal opretholde Præsteløftet og kræve det aflagt ogsaa af de ordinerede Personer, som vil ind i Folkekirken. Jeg synes, at man ud fra den Opfattelse, som han altsaa har, maatte sige: Der er ikke Spor af Mening i at fremsætte Krav til de Personer om, at de skal underskrive dette Præsteløfte, vi lægger dog intet som helst ind i dette Præsteløfte — det ærede Medlem er jo i saa Henseende fuldkommen enig med mig. I det man kræver af Folk, at de skal underskrive Præsteløftet, viser man jo netop, at man lægger noget ind i det, lægger langt mere ind i det end det ærede Medlem, der siger, at han er enig med mig i min Opfattelse af Præsteløftet.

Derfor forstaaer jeg heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Moltesen kan stille sig saaledes, at han vil have Afgørelsen overladt til Biskopperne, thi det vil jo faktisk blive Resultatet, da det er paa Indstilling af Biskopperne, at Ministeren kan fritage Folk for at aflægge Præsteløftet.

Kirkeministeren udtalte, at jeg ikke i Praksis kunde paavise nogen, som følte sig besværet af at skulle aflægge Præsteløftet. Et saadant Tilfælde har ganske vist ikke foreligget i Praksis, men naar Ministeren paastaar, at han ved, at de amerikanske Præster gerne vil aflægge Præsteløftet, grunder det sig vel nærmest paa, at han ved, at en eller anden Forening af amerikanske Præster har udtalt paa en Generalforsamling, eller hvor det nu kan være — det ved jeg ikke —, at de kunde godt gaa med til at aflægge Præsteløftet; men Ministeren kender dog ikke de enkelte amerikanske Præsters Stilling, og jeg hævder vedblivende, at der er adskillige, som ikke vil aflægge det, og som jeg har sagt før, regner jeg ikke dem til de ringeste. Den højtærede Kirkeminister maa dog vide, at der rundt omkring i vort Land netop i stærkt kirkelig interesserede Kredse er en meget stærk Stemning mod, at dette Krav stilles. Kirkeministeren er dog ikke uvidende om, at paa Mødet i Odense den 17. Marts, der ikke talte lutter Radikale og Socialdemokrater — jeg er ganske sikker paa, at Partiet Venstre var i overvældende Flertal —, udtalte man sig afgjort imod Kravet om, at Præsteløftet skulde aflægges, og i fuld Tilslutning til det Standpunkt, som Radi-

kale og Socialdemokrater her har indtaget, og jeg minder atter den højtærede Kirkeminister om, at han jo ikke behøver at gøre andet end at vende sig om og se paa sin Kollega Undervisningsministeren — nu er han for Resten gaaet —, da vil han møde en, som er fuldstændig enig med os, og som netop stærkt har argumenteret for det Standpunkt, vi staaer paa. Kirkeministeren udtalte, at Missionærerne ude paa Missionsmarken havde aflagt et Præsteløfte. Ja, det er rigtigt nok, at de har aflagt Løftet i Forbindelse med deres Ordination, altsaa i en Forbindelse — det har jeg hævdet før —, hvor dette Løfte ikke har nogen Betydning. Men nu vil man altsaa, naar de kommer hjem efter deres Gerning paa Missionsmarken, præsentere dem dette Præsteløfte til Aflæggelse, og saa er det, at det for Alvor faar Betydning.

Hr. J. Oskar Andersen citerede Indholdet af Præsteløftet og delte det i to Dele, en første Del, hvor man forpligter sig til at forkynde Guds Ord, saaledes som det findes i den hellige Skrift og den danske Folkekirkes symbolske Bøger, og en anden Del, hvor man forpligter sig til at rette sig efter den kirkelige Orden i det hele taget, og det ærede Medlem sagde, at man kan dog vel ikke mene, at de Præster, der kommer ude fra, skulde være fritagne for en saadan Forpligtelse overfor Folkekirken Orden. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Forpligtelse indgaar de paa ved Aflæggelse af den Embedsed, som skal aflægges af alle, der indsættes i et Embede, saa af den Grund behøver man ikke at præsentere Præsteløftet for dem.

Det ærede Medlem sagde, at min Opfattelse af Loven af 1. April 1911 vidner om en meget daarlig Evne til at forstaa Love, men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er den højtærede Undervisningsministers Opfattelse af Loven af 1. April 1911 — som han selv har gennemført —, jeg har givet min fuldeste Tilslutning, og jeg tror, at den Opfattelse nok skal staa ved Magt trods alt, hvad det ærede Medlem anfører. Der er i Virkeligheden derigennem, at der er givet Sognepræster og residerende Kapellaner Adgang til at modtage Hjælp i deres Sognepræstegering af Folk, der staa udenfor Folkekirken Tjeneste og ikke har aflagt noget Præsteløfte, brudt med den folkekirkelige Tradition, at kun Præster, der har teologisk Uddannelse og har aflagt Præsteløfte, kan gøre Tjeneste indenfor Folkekirken. Det, der er Tale om her,